PEDRA COADE

Autor:
Data de publicació: 09-06-2013

La pedra de Coade o Lithodipyra o Lithodipra (grec antic: ?????/???/????, lit. 'pedra disparada dues vegades') és gres que sovint es va descriure com una pedra artificial a finals del segle 18 i principis del 19. Es va utilitzar per modelar estàtues neoclàssiques, decoracions arquitectòniques i ornaments de jardí de la més alta qualitat que encara avui romanen pràcticament resistents a la intempèrie.

Les característiques de la pedra de Coade van ser produïdes per designació a Jordi III i el príncep regent de la capella de Sant Jordi de Windsor; El Royal Pavilion, Brighton; Carlton House, Londres; el Royal Naval College de Greenwich; i la remodelació del Palau de Buckingham en la dècada de 1820.[1][2]

La teoria proposa a més a més que la història mundial anterior al 1600 dC ha estat àmpliament falsificada per adaptar-se als interessos d'una sèrie de conspiradors diferents, inclosos el Vaticà, el Sacre Imperi Romanogermànic i la Casa Russa de Romanov, tots treballant per ocultar la "veritable" història del món centrada al voltant d'un imperi global anomenat "Horda Russa"

El lleó de South Bank, al pont de Westminster. Modelat per William F. Woodington i Grau II* catalogat per English Heritage. (Vegeu la secció "Lleó de South Bank" més avall)

Estadi de Twickenham Porta del Lleó, (R.F.U.)
Originalment es va aparellar amb el "South Bank Lion" a la cerveseria Lion a la riba de Lambeth del riu Tàmesi.
(Vegeu "Twickenham Stadium Lion" més avall)

Frontó de l'almirall Lord Nelson, Old Royal Naval College, Greenwich.
(Veure apartat "Nelson Pediment" més avall)

La casa d'Eleanor Coade, Belmont House, a Lyme Regis, Dorset, amb façana ornamental de pedra de Coade.
(Vegeu la secció "Casa Belmont" més avall)

Coade i Sealy's Gallery of Sculpture, Westminster Bridge,
1799.
(Vegeu la secció "Coade i Sealy gallery" adjacent)

La pedra de Coade o Lithodipyra o Lithodipra (grec antic: ?????/???/????, lit. 'pedra disparada dues vegades') és gres que sovint es va descriure com una pedra artificial a finals del segle 18 i principis del 19. Es va utilitzar per modelar estàtues neoclàssiques, decoracions arquitectòniques i ornaments de jardí de la més alta qualitat que encara avui romanen pràcticament resistents a la intempèrie.

Les característiques de la pedra de Coade van ser produïdes per designació a Jordi III i el príncep regent de la capella

de Sant Jordi de Windsor; El Royal Pavilion, Brighton; Carlton House, Londres; el Royal Naval College de Greenwich; i la remodelació del Palau de Buckingham en la dècada de 1820.[1][2]

La pedra de Coade va ser apreciada pels arquitectes més importants com: el Palau John Nash-Buckingham; Sir John Soane-Bank d'Anglaterra; Casa Robert Adam-Kenwood ; i l'Observatori James Wyatt-Radcliffe. [3]

El producte (originalment conegut com a Lithodipyra) va ser creat al voltant de 1770 per Eleanor Coade, que va dirigir Coade's Artificial Stone Manufactory, Coade and Sealy, i Coade a Lambeth, Londres, des de 1769 fins a la seva mort el 1821. [1] Va continuar sent fabricat pel seu últim soci comercial, William Croggon, fins al 1833. [1][4]

Contingut

Història
Article principal: Eleanor Coade

El 1769, la senyora Coade[a][b][c] va comprar el difícil negoci de pedra artificial de Daniel Pincot a Kings Arms Stairs, Narrow Wall, Lambeth, un lloc ara sota el Royal Festival Hall. [2][6] Aquest negoci es va convertir en la fàbrica de pedra artificial de Coade amb Coade al capdavant, de manera que en dos anys (1771) va acomiadar Pincot per "representar-se a si mateix com a propietari principal". [1][2][7]

Coade no va inventar la pedra artificial. Diversos precursors ceràmics de menor qualitat de Lithodipyra havien estat patentats i fabricats durant els quaranta (o seixanta)[4] anys anteriors a la introducció del seu producte. No obstant això, probablement va ser la responsable de perfeccionar tant la recepta de fang com el procés de cocció. És possible que el negoci de Pincot fos una continuació del dirigit a prop per Richard Holt, que havia tret dues patents el 1722 per a una mena de metall líquid o pedra i una altra per fer la Xina sense l'ús d'argila, però hi va haver molts negocis de pedra artificial a principis del segle 18 dels quals només Coade va tenir èxit. [6][8][9]

L'empresa ho va fer bé i va presumir d'una il·lustre llista de clients com Jordi III i membres de la noblesa anglesa. [d] El 1799, Coade va nomenar el seu cosí John Sealy (fill de la germana de la seva mare, Mary), que ja treballava com a modelista, com a soci en el seu negoci. [9] El negoci es va comercialitzar llavors com Coade and Sealy fins a la seva mort el 1813, quan va tornar a Coade.

El 1799, va obrir una sala d'exposicions, Coade and Sealy's Gallery of Sculpture, a Pedlar's Acre al final de Surrey de Westminster Bridge Road, per mostrar els seus productes. [1][2][11][12] (Vegeu la imatge adjacent "Coade and Sealy gallery")

El 1813, Coade va prendre William Croggan de Grampound a Cornualla, un escultor i parent llunyà per matrimoni (cosí segon un cop eliminat). Va dirigir la fàbrica fins a la seva mort vuit anys més tard, el 1821,[12] després de la qual cosa va comprar la fàbrica als executors per c. £ 4000. Croggan va subministrar molta pedra Coade per al Palau de Buckingham; No obstant això, va fer fallida el 1833 i va morir dos anys després. El comerç va declinar, i la producció va arribar a la seva fi a principis de la dècada de 1840.

Material

Porta del Lleó (a dalt), una entrada als jardins de Kew, amb la seva estàtua de lleó de pedra Coade a la part superior. Estàtua d'unicorn de pedra Coade (a sota) dalt de la porta Unicorn, una altra entrada.
(Vegeu "Kew Lion and Unicorn gates" més avall)

Descripció
La pedra de coade és un tipus de gres. El nom propi de Mrs Coade per als seus productes era Lithodipyra, un nom construït a partir de paraules gregues antigues que significaven "pedra-dues vegades-foc" (?????/???/????), o "pedra de dues vegades". Els seus colors variaven del gris clar al groc clar (o fins i tot beix) i la seva superfície es descriu millor com amb un acabat mat.

La facilitat amb què el producte es podia modelar en formes complexes el feia ideal per a grans estàtues, escultures i façanes escultòriques. Els encàrrecs puntuals eren cars de produir, ja que havien de suportar tot el cost de la creació d'un motlle. Sempre que era possible, els motlles es conservaven durant molts anys d'ús reiterat.

Fórmula
Es diu que la recepta de la pedra Coade s'utilitza avui en dia per Coade Ltd.

La seva fabricació requeria un control extremadament acurat i habilitat en la cocció del forn durant un període de dies, difícil d'aconseguir amb els combustibles i la tecnologia de la seva època. La fàbrica de Coade va ser l'únic fabricant realment reeixit.

La fórmula utilitzada va ser:

10% grog
5-10% de sílex triturat
5-10% quars fi
10% de vidre de calç de refresc triturat
60-70% de fang de boles de Dorset i Devon

Aquesta barreja també es coneixia com a "argila fortificada", que es pastava abans d'inserir-la en un forn de 1.100 ° C (2.000 ° F) per disparar durant quatre dies[10] - una tècnica de producció molt similar a la fabricació de maons.

Depenent de la mida i finor de detall de l'obra, es va utilitzar una mida i proporció diferents de Coade grog. En moltes peces s'utilitzava una combinació de granotes, amb argila fina acanalada aplicada a la superfície per al detall, recolzada per una barreja més fortament estriada per obtenir força.

Durabilitat
Una de les característiques més sorprenents de la pedra Coade és la seva alta resistència a la intempèrie, amb el material sovint millor que la majoria dels tipus de pedra natural en el dur entorn de Londres. [cal citació] Els exemples destacats que s'enumeren a continuació han sobreviscut sense desgast aparent durant 150 anys. Hi havia, però, notables excepcions. [e] Algunes obres produïdes per Coade, principalment daten de l'època posterior, han mostrat una escassa resistència a la intempèrie a causa d'una mala cocció al forn on el material no es portava a una temperatura suficient. [cal citació]

Desaparició
La pedra Coade només va ser substituïda després de la mort de la senyora Coade el 1821, per productes que utilitzaven ciment Portland naturalment exotèrmic com a aglutinant. Sembla que va ser eliminat en gran part per la dècada de 1840.

No del tot, però: hi ha exemples interessants del seu ús continuat per a adorns arquitectònics fins al 1887, en algunes grans cases d'estil Domestic Revival, construïdes per l'arquitecte Frank H. Humphreys, a Pevensey Road, St Leonards-on-Sea, Regne Unit.[cal citació]

Mapejar totes les coordenades mitjançant: OpenStreetMap

mostrar enllaços
Descarregueu les coordenades com:

Exemples
Més de 650 peces encara existeixen a tot el món. [17][18]

Museu Metropolità d'Art
The Met - Fe de la ciutat
de Nova York - 'Pedra de Coade sobrepintada'per
John Bacon el Vell. 1791

(Veure apartat Museu Metropolità)

Apsley House, N º 1, Londres. Casa del duc de Wellington. Les renovacions de 1819 de l'arquitecte Benjamin Dean Wyatt van incloure l'ornamentació de Scagliola (que s'assembla a incrustacions de marbre) en pedra de Coade. [19][20] (51° 30? 12" N, 0° 09? 05" O)
Athenry Abbey, Irlanda, L'última de Bermingham que va ser enterrada a Athenry va ser Lady Mathilda Bermingham (m. 1788). [21] La torre es va esfondrar cap al 1790. La tomba de Lady Mathilda, un monument de pedra de Coade, va ser trencada el 2002. [22] (53.298236°N,8.744544°O)
Banff, Aberdeenshire, Escòcia. Casa Duff Mausoleu, Wrack Woods. James Duff, 2n comte Fife va construir el mausoleu per a la seva família el 1791, possiblement al lloc d'un frare carmelita. Construït abans del renaixement gòtic, és un exemple d'arquitectura "gòtica". Típicament georgianes: les talles, inclòs el monument al primer comte, són de pedra de Coade. (57.654185°N,2.537119°O)

Bargate, una porteria medieval catalogada de grau I al centre de la ciutat de Southampton. El 1809 es va afegir una estàtua de pedra de Coade de Jordi III amb vestit romà al centre de les quatre finestres del costat sud. [23] Va ser un regal a la ciutat de John Petty, 2n marquès de Lansdowne. [24][25] (50° 54? 10" N, 1° 24? 15" O)

Bath, 8 Argyll Street - Les armes reials de la reina Carlota estan sobre l'entrada a A.H.Hale, (farmàcia) establerta el 1826. (51.383375°N,2.356795°O)

Battersea, església de Santa Maria L'església inclou diversos monuments importants de l'església anterior. John Camden, (m. 1780), i la seva filla gran Elizabeth Neild, (m. 1791). 'Noia al costat d'una urna funerària amb un elogi poètic'. Signat per Coade de Lambeth (1792). [26](51° 28? 36" N, 0° 10? 32" O)

Església Vella de Becconsall, Hesketh Bank, Lancashire. La pila baptismal, que data del segle 18, és la forma d'un gerro, i està feta de pedra de Coade. [27](53.7025°N,2.8312°O)

Jardí Botànic de Birmingham, Anglaterra. Una font de pedra de Coade es troba a l'oest del quiosc, que va ser presentat el 1850 i va ser dissenyat per l'arquitecte de Birmingham, Charles Edge. (52° 27? 59" N, 1° 55? 45" O)

La Biblioteca de Birmingham, exposada a la Biblioteca, són dos grans medallons de pedra Coade, fets a la dècada de 1770 i retirats de la part davantera del Theatre Royal de la ciutat quan va ser demolit el 1956. Aquests representen David Garrick i William Shakespeare. (52° 28? 47" N, 1° 54? 30" O)

Brighton, pavelló reial del rei Jordi IV. (50.822397°N,0.137835°O)

Brighton i Hove Cementiri. Anna Maria Crouch, actriu, cantant i amant de Jordi IV, té una elaborada tomba de taula de pedra Coade catalogada de grau II amb una tauleta commemorativa tallada, frisos amb motius de fullatge i pergamins de Vitruvi, putti i una urna d'estil clàssic. [28][29](50° 49? 42" N, 0° 08? 22" O)

Monument a Frankland, Stanmer Park Brighton

Brighton, Stanmer Park, Sussex. Monument a Frankland. Una estàtua de pedra de Coade de 1775 per Richard Hayward, erigida per commemorar Frederick Meinhardt Frankland (c. 1694–1768), advocat, diputat per Thirsk, fill de Sir Thomas Frankland, 2n Baronet). Catalogat en el grau II per English Heritage (NHLE Code 1380952). Va ser erigida a costa de Thomas Pelham, 1r comte de Chichester, que posseïa Stanmer House i la finca, i la seva dona Ann, que era filla de Frankland. El sòcol té tres tortugues de pedra i una inscripció llatina. La columna triangular de dalt té costats còncaus amb plafons ovalats i cornisa amb fris i alguna motllura d'ou i dard, tot rematat per una urna. El monument es troba al cim d'un turó a Stanmer Park. [30](50.8667°N,0.1025°O)
Brogyntyn, prop d'Oswestry, Shropshire. Benjamin Gummow va dissenyar un pòrtic i altres reformes per als Ormsby Gores, 1814–15. [31] Va utilitzar ornamentació de pedra Coade a l'interior del pòrtic[32](52.8729°N,3.0723°O)
Broomhall House, Dunfermline, Escòcia. Un redisseny de 1796 de Thomas Harrison incloïa una badia semicircular a la façana sud decorada amb tres panells de pedra de Coade que representaven figures reclinades. [33][34] 56.03715°N,3.48325°O
Palau de Buckingham Londres, (en una secció no oberta al públic). Un fris amb pergamins vegetals de pedra Coade, balcons accessibles des del primer pis i amb escultures figuratives basades en els marbres d'Elgin. La façana oest, que dóna al jardí principal, presenta grans urnes clàssiques fetes de pedra de Coade. [35] (51° 30? 3" N, 0° 8? 31" O)
Burnham Thorpe – Memorial de Nelson. (52.936°N,0.760°E)
Burton Constable Hall a l'East Riding de Yorkshire, mostra 3 figures i una sèrie de "medallons" sobre les portes i finestres de l'Orangerie. El 1966 va ser designat com a Grau II*. [36] (53.813740°N,0.196000°O)
Capesthorne Hall, Cheshire. El saló presenta xemeneies bessones fetes de pedra Coade, datades el 1789, que originalment pertanyien a la casa de la família a Belgravia, Londres. Tots dos estan tallats, un representant la Fe, l'Esperança i la Caritat, i l'altre el Matrimoni Aldobrandini. [37][38][39][40](53.2524°N,2.2397°O)
Carlton House, Londres. (51.506138°N,0.131672°O)
Castle Howard, North Yorkshire,[Cal aclariment] (54.121464°N,0.905812°O)
Casa Charborough, Dorset. El mur del parc, al costat de l'A31, està marcat per la porta del cérvol a l'extrem nord i el Lion Lodge a l'entrada més oriental, amb símbols heràldics en pedra de Coade. [41] Aquestes portes estan llistades de grau II, igual que una tercera, East Almer Lodge, més a l'oest. Una quarta porta d'entrada, Peacock Lodge, es troba dins de la finca, està catalogada de grau II*. [42][43](50° 46? 50" N, 2° 06? 24" O)
Catedral de Chelmsford, Essex. La nau es va esfondrar parcialment el 1800, i va ser reconstruïda per l'arquitecte del comtat John Johnson, conservant el disseny perpendicular, però utilitzant pilastres de pedra i traceria de Coade,[44] i un sostre de guix. (51.7355°N,0.4741°E)
Chichester - El mercat de la mantega. Dissenyat per John Nash (escut d'armes gravat amb "Coade & Sealey 1808")(50.837477°N,0.778947°O)
Chiswick High Road, Londres, presbiteri de maó marró amb detalls de pedra Coade, tres pisos amb finestres de doble faixa; Grau II llistat. [45][46](51° 29? 32" N, 0° 15? 40" O)
Chiswick House, Londres. Un parell de grans urnes ornamentades al Jardí Italià. (51.483611°N,0.258611°O)
Clerkenwell, església de Sant Jaume Sobre la porta oest hi ha les armes reials de Jordi III. Fetes de pedra de Coade i datades el 1792, antigament estaven sobre el retaule. (51.5236°N,0.1056°O)

Croome Court, Upton-upon-Severn. Escala sud custodiada per dues esfinxs de pedra de Coade.

- Cottesbrooke, població dels Estats Units a l'estat de Northamptonshire. "All Saints Church" conté un monument exempt a Sir William Langham, (m.1812) a la nau, modelat en pedra Coade per Bacon Junior. [47](52.3551°N,0.9663°O)
Croome Court, Upton-upon-Severn a Worcestershire. La cara sud té una àmplia escala, amb esfinxs de pedra de Coade a cada costat, que condueix a una porta sud rematada amb una cornisa a les consoles. [48] (52.0996°N,2.1694°O)

Castell de Culzean, amb vistes al Firth of Clyde, prop de Maybole, Escòcia. Antiga casa del marquès d'Ailsa. "Cat Gates" – L'entrada interior original amb gats de pedra Coade (restaurada el 1995) coronant els pilars. Les cases de lògia van ser demolides en la dècada de 1950.(55.354400°N,4.789500°O), (Veure galeria "Portes de gats al castell de Culzean")

"Estàtua d'Higieia", Pou de Sant Bernat, al costat de l'aigua de Leith, Edimburg

Casa de Daylesford, Gloucestershire. El front principal era originàriament a l'oest, al centre del qual hi ha una crugia

semicircular sobresortint, amb quatre pilars jònics i garlandes neoclàssiques franceses al voltant de l'arquitrau, rematades per una cúpula poc profunda amb finial apuntat de pedra de Coade, i ales que es projecten a banda i banda. (51° 56? 10" N, 1° 37? 54" O)

Doddington Hall, Cheshire, La casa de camp va ser dissenyada per Samuel Wyatt. Una doble escala exterior condueix a una porta flanquejada per columnes i sota un arc cec que conté un medalló de pedra de Coade que conté un signe del Zodíac. Hi ha medallons similars a les finestres del primer pis a les crugies exteriors.
[49][50][51](53.0148°N,2.4342°O)
Edimburg, Stockbridge L'"Estàtua d'Higieia" a l'edifici del pou de Sant Bernat al costat de l'aigua de Leith "està feta de pedra de coade". [52](55.979399°N,3.170638°O). (Vegeu la imatge addicional a la Galeria de pedra de Coade a continuació.)

Edimburg, Torre Bonaly. Estàtua de William Shakespeare en pedra de Coade. (55.895956°N,3.257439°O)
Casa egípcia, Penzance, Cornualla. Hi ha certa controvèrsia sobre l'arquitecte i la data de construcció, però el 1973, va ser adquirit pel Landmark Trust, les elaborades motllures eren principalment pedra de
Coade. [53](50.11788°N,5.53637°O)

Exeter, 'Palace Gate' - Coade portes de pedra a la terrassa de 'Palace Gate' entre la catedral i South Street. Diverses cases de finals del segle 18 prop de la catedral d'Exeter tenen portes decorades amb una cara de clau de volta (escollida entre una petita gamma de motlles), i blocs decoratius. (50.721310°N,3.530000°O)

Memorial a Frances Brown, nora de Lancelot "Capability" Brown. (Fenstanton)

Fenstanton, Cambridgeshire, Església de Sant Pere i Sant Pau, Memorial a Frances Brown, nora de Lancelot "Capability" Brown en pedra Coade. (52.3°N,0.07°O). (Veure imatge adjacent a la dreta)

Great Yarmouth, monument a Britannia Codificar cariàtides de pedra substituïdes per còpies de formigó. (52.5884°N,1.7336°E)

Greenwich, Royal Naval College – El frontó de l'almirall Lord Nelson al pati Rei Guillem de l'Old Royal Naval College[54] va ser considerat pels treballadors de Coade com el millor de tots els seus treballs. Va ser esculpit per Joseph Panzetta el 1813, com a memorial públic després de la seva mort a la batalla de Trafalgar el 1805. Es va basar en una pintura de Benjamin West que representava el cos de Nelson ofert a Britannia per una victòria alada. Es va netejar el 2016. [55] (51.483278°N,0.005564°O), (Vegeu Nelson Frontó a la part superior d'aquest article)

Hospital de Bata Grisa Westminster. Els Actes d'Unió amb les armes d'Escòcia de la reina Anna de 1707, amb el seu lema de 1702 semper eadem ("sempre el mateix"), executats en pedra de Coade. (51.4960°N,0.1343°O)

Haberdashers' Hatcham College, Telegraph Hill, Lewisham. Una estàtua de pedra de Coade de Robert Aske es troba a l'esplanada de la universitat, anteriorment Haberdashers' Aske's Hatcham Boys' School, a Pepys Road. Data de 1836 i el mostra amb la túnica de la Haberdashers' Company, recolzat en un sòcol i sostenint a la mà els plànols de l'escola construïda en aquell moment a Hoxton, d'on l'estàtua va ser traslladada el 1903. [56](51.4679°N,0.0433°O)

Father Thames, de John Bacon, als terrenys de Ham House

Casa del Pernil Richmond, al riu Tàmesi, prop de Londres, té una estàtua jacent del pare Tàmesi, obra de John Bacon, al pati d'entrada.

Haldon Belvedere, Devon. A l'interior hi ha una estàtua de pedra Coade de mida més gran que la vida del general Stringer Lawrence vestit de general romà; una còpia de l'estàtua de marbre d'ell feta per Peter Scheemakers (1691-1781). [57][58]50° 39? 51" N, 3° 35? 34" O

Parc Hammerwood, East Grinstead. Les plaques de pedra de les escenes derivades del gerro Borghese adornen els dos pòrtics. (51.1312°N,0.0595°E)

El Gibberd Garden, Harlow, Essex, creat per Sir Frederick Gibberd

Harlow, Essex, El jardí Gibberd Urnes de pedra de Coade originàries de Coutts Bank, The Strand, ara al jardí creat per Sir Frederick Gibberd que va morir el 1984. (51.791698°N,0.149874°E)

Heaton Hall, casa de camp que va ser remodelada entre 1772 i 1789 per James Wyatt. Altres addicions es van fer el 1823 per Lewis Wyatt. Està construïda en pedra sorrenca amb apòsits en pedra Coade i és d'estil pal·ladià. [59][60] (53.53622°N,2.25296°O)

Lloc Herstmonceux Est de Sussex. Cap al 1932 va deixar de ser una casa particular i es va dividir en pisos. La façana nord de la casa va ser construïda a finals del segle 17. Els fronts sud i est van ser dissenyats per Samuel Wyatt el 1778. Els panells blancs són de pedra Coade. (50.8759°N,0.3288°E), (Veure "Herstmonceux Place" a la Galeria més avall)

Castell de Highclere, Hampshire. 'London Lodge' (1793), Maó però Coade vestit de pedra, i ales (1840). (51.340650°N,1.342786°O), (Vegeu "Highclere Castle, London Lodge" a la Galeria inferior)

Museu Horniman, Forest Hill, Londres. La façana de la Pelican and British Empire Life Insurance Company al 70 Lombard Street de la City de Londres va ser rescatada abans de la demolició el 1915 i ara s'exhibeix al museu. Per adornar el seu edifici, Pelicà va afegir un grup escultòric al·legòric a la façana abans plana; el grup va ser dissenyat per Lady Diana Beauclerk i esculpit per John de Veere de la fàbrica Coade. [61] (51° 26? 26" N, 0° 03? 39" O)

Ifield, West Sussex - Església de Santa Margarida, Hi ha diverses altres grans tombes del segle 18 al pati de l'església, alguns dels quals són bons exemples de pedra Coade. [62][63] El memorial mural de George Hutchinson al presbiteri, dissenyat per l'escultor local Richard Joanes, inclou adorns de pedra de Coade. [64] (51° 7? 26" N, 0° 13? 10" O)

El gerro dels Mèdici, Kew Gardens, d'una parella ordenada per Jordi IV.

Imperial War Museum, Londres. Relleus escultòrics sobre l'entrada. (51.495994°N,0.108606°O)

Palau de Kensington, Kensington High Street, Londres. Les estàtues del lleó i l'unicorn sobre pilars a l'entrada del palau de Kensington. [65](51.502436°N,0.187594°O), (Veure imatges "Porta del lleó i l'unicorn" a la Galeria)

Kew Gardens - Les estàtues de lleons i unicorns sobre les seves respectives portes d'accés al Reial Jardí Botànic. (Porta del Lleó-51.470595°N,0.293594°O)(Porta de l'Unicorn-51.477088°N,0.290914°O), (Veure imatges "Kew Lion i Unicorn gates" més amunt)

Kew Gardens, El gerro dels Mèdici, d'una parella ordenada per Jordi IV. [66]

El castell de Lancaster, Shire Hall i Crown Court van ser completats el 1798 per Thomas Harrison (arquitecte). Sis columnes gòtiques sostenen una volta revestida que cobreix la part principal de la sala del tribunal. Al voltant del perímetre hi ha una arcada, i el banc del jutge té un elaborat dosser en pedra de Coade. [67](54.04981°N,2.80562°O)
Lancaster, Royal Lancaster Infirmary. L'hospital de Paley, Austin i Paley és d'estil renaixentista lliure, i construït en pedra sorrenca amb sostres de pissarra. Té una torre octogonal d'entrada flanquejada per ales. La torre té quatre trams, i sobre l'entrada hi ha un nínxol que conté una estàtua de pedra del Bon Samarità. [68][69] (54.04424°N,2.79932°O)

Jordi III al castell de Lincoln

Lawhitton, Cornualla. L'església parroquial de Sant Miquel inclou dos monuments, a R. Bennet (m. 1683) i en pedra de Coade a Richard Bennet-Coffin (m. 1796). [70] (50.617°N,4.326°O)
Lea Marston, Warwickshire. L'església de Sant Joan Baptista conté nombrosos monuments als membres de la família Adderley, inclòs un de 1784 fet de pedra de Coade. [71][72] (52.538°N,1.702°O)

Lewes, Tribunal de la Corona de Lewes. Al punt més alt del nucli antic hi ha la façana de pedra de Portland i pedra Coade del Crown Court (1808-12, de John Johnson). (50.8730°N,0.0096°E)

Castell de Lincoln, bust de pedra de Coade de Jordi III, traslladat des de dalt del pilar de Dunston el 1940. [73] (53.23529°N,0.54095°O)

Liverpool. George Bullock (escultor) estàtua d'Horatio Nelson, 1r vescomte Nelson en pedra de Coade. [cal citació] (Ubicació poc clara) (53° 24? 27" N, 02° 59? 31" O)

Estàtua de 1802 de Charles Rossi - Britannia o Minerva al cim de l'Ajuntament de Liverpool.
(Veure Ajuntament de Liverpool)

LiverpoolAjuntament. Estàtua de 1802 de Charles Rossi - Britannia o Minerva al cim de l'Ajuntament de Liverpool. Minerva, la deessa de la saviesa, o Britannia. Ella sosté una llança, que és un reemplaçament comú del trident de Britannia, però que sol estar a la mà dreta. Minerva és representada comunament amb un mussol, però també és la deessa de la guerra estratègica, de manera que una llança té sentit. Tots dos porten cascos corintis. Qui és? - No hi ha ni la llista d'encàrrecs pròpia de Rossi, ni una llista (inexistent) de la Royal Academy de les seves obres, de manera que tant Historic England com Pevsner cobreixen les seves apostes dient "Britannia o Minerva".

Lurgan, Irlanda del Nord. Carrer Major, 42-46. Pedra picada decorativa amb claus de pedra Coade i caps esculpits. (54.4607737°N,6.328979°O) Procedència poc clara. [cal citació]

42-46 High Street, LurganAparadorLurgan 1Lurgan 2Lurgan 3Lurgan 4Lurgan 5Lurgan 6Lurgan 7Mostra-ho tot

Lyme Regis, Dorset – La casa de camp d'Eleanor Coade a Belmont House decorada amb pedra Coade a la façana. (50.72434°N,2.94006°O), (Veure imatge de la Casa Belmont a la part superior d'aquest article)

Museu Metropolità d'Art ("The Met") - Ciutat de Nova York. Fe, estàtua en pedra Coade sobrepintada, segons un model de John Bacon el Vell. 1791.(40.7794°N,73.9631°O), (Vegeu la imatge a l'inici d'aquesta llista d'"Exemples" anterior.)

Mont-real – Columna de Nelson, construïda el 1809. El pilar de Mont-real és la segona "Columna de Nelson" més antiga del món, després del Monument Nelson a Glasgow. [74] L'estàtua i els ornaments van ser enviats en parts a Mont-real, arribant l'abril de 1808. William Gilmore, un picapedrer local que havia contribuït amb 7 lliures per a la seva construcció, va ser contractat per muntar les seves disset parts i la base de fundació es va establir el 17 d'agost de 1809. [75](45° 30? 30" N, 73° 33? 14" O)
Banc de Mont-real. Una sèrie de panells en relleu basats en dissenys de John Bacon (1740-1799), modelats en pedra Coade per Joseph Panzetta i Thomas Dubbin el 1819. (45.5049°N,73.5579°O)

L'agricultura
de Joseph Panzetta i Thomas Dubbin.

Arts and Crafts
de Joseph Panzetta i Thomas Dubbin.

Comerç
de Joseph Panzetta i Thomas Dubbin.

Navegació
de Joseph Panzetta i Thomas Dubbin.

La Casa Octagon o la Casa John Tayloe III a Washington, DC, construïda el 1800 per William Thornton. (38° 53? 46.68" N, 77° 2? 29.40" O)

North Ockendon, església de Santa Maria Magdalena, (Havering). Un edifici catalogat de grau I, la pila baptismal i les armes reials (fetes de pedra de Coade) es van fer el 1842. [76] (51.542°N,0.288°E)

Paço de São Cristóvão, (Palau de Sant Cristòfol) Rio de Janeiro, Brasil. Davant del palau hi ha un pòrtic decoratiu de pedra de Coade, un regal enviat per Hugh Percy, 2n duc de Northumberland, inspirat en el porxo de Robert Adams per a "Sion House". (22° 54? 20" S, 43° 13? 33" O

Pitzhanger Manor House, Ealing, va ser propietat de 1800 a 1810 per l'arquitecte Sir John Soane, que la va reconstruir radicalment. Presenta quatre cariàtides de pedra de Coade sobre les columnes del front est, seguint el model de les que tanquen el santuari de Pandrosus a Atenes. (51.511091°N,0.307210°O), (Vegeu Caryatid, Pitzhanger Manor a la Galeria més avall)

Platja de Portobello, tres columnes de pedra Coade al jardí comunitari del 70 Promenade (John Street), rescatades del jardí d'Argyle House

Plympton, Devon - Església de Santa Maria, monument a W. Seymour (mort el 1801) en pedra de Coade. (50.386°N,4.051°O)

Portman Square, Londres. Al voltant d'un terç del costat nord es troba en l'esquema de categoria estatutària, Grau I. No.s 11–15 construït el 1773–1776 per l'arquitecte James Wyatt en cooperació amb el seu germà Samuel Wyatt. Primeres cases en què es va utilitzar pedra de Coade. [77][78] (51.5160229°N,0.15686239°O), (Veure Plaça Portman a la Galeria més avall)

Portmeirion, Horatio Nelson, 1r vescomte Nelson, (vegeu "Portmeirion, secció Lord Nelson")

Portobello, Edimburg, Portobello Beach, tres columnes de pedra de Coade erigides en un jardí comunitari, amb fons de la Loteria del Patrimoni el 2006[79] al 70 Promenade (John Street), Portobello; rescatat del jardí d'Argyle House, Hope Lane, al carrer Portobello High Street quan va ser portat al magatzem de l'Ajuntament el 1989 quan es va construir una nova extensió de la casa. [80] (55.952090°N,3.104139°O)

Preston Hall, Midlothian, Les característiques significatives de l'interior inclouen quatre figures femenines de mida natural a l'escala, que estan fetes de pedra Coade, un tipus de ceràmica utilitzada com a pedra artificial. [81] (55° 52? 52" N, 2° 58? 11" O)

Antic cementiri de Putney. La tomba de la novel·lista del segle 18 Harriet Thomson (c. 1719-1787) feta de pedra de coade. [82][83] (51.4566988°N,0.2032697°O)

Reading, Berkshire. Església de Santa Maria, carrer del Castell. La façana està representada en estuc, mentre que els capitells del pòrtic estan probablement formats per pedra de Coade. [84] (51° 27? 13.59" N, 0° 58? 29.32" O)

Observatori Radcliffe, Torre dels Vents (Oxford). Els relleus dels signes del zodíac sobre les finestres del primer pis estan fets de pedra Coade per J. C. F. Rossi. (51° 45? 35" N, 1° 15? 59" O) (Veure Torre dels Vents en galeria)

Richmond upon Thames. Dos exemples del Déu del Riu, un a l'exterior de Ham House, l'altre a Terrace Gardens. (Casa del Pernil-51.444650°N,0.314296°O) (Terrassa Jardins-51.453988°N,0.300406°O), (Veure imatge a la Galeria de pedra de Coade més avall.)
Rio de Janeiro Entrada al zoo. (22.904400°S,43.228843°O)

Roscommon, Irlanda, Porta d'entrada a l'antiga reserva de Mote Park, The Lion Gate, construïda el 1787, que consisteix en un arc de triomf dòric coronat per un lleó amb parets pantalla que l'uneixen amb un parell de lògies idèntiques. [85] (53.590311°N,8.143123°O)

Saxham Hall, Suffolk té un Umbrello (refugi) construït amb pedra Coade als terrenys[86] (52.234094°N,0.630431°E), (Veure "Saxham Hall, Umbrelllo" a la Galeria més avall)

Columna de Lord Hill, Shrewsbury. Estàtua de 17 peus (5,2 m) d'alçada del general Rowland Hill, 1r vescomte Hill, modelada en pedra Coade per Joseph Panzetta

Schomberg House al 81-83 Pall Mall, Londres, va ser construït per Meinhardt Schomberg, 3r Duc de Schomberg a finals del segle 17. El porxo, emmarcat per dues figures de pedra de Coade, es va afegir a finals del segle 18. Nota: les figures que emmarcaven la porta de la galeria original de Coade, a Pedlar's Acre a l'extrem de Surrey de Westminster Bridge Road, estaven fetes amb els mateixos motlles. [55] (51.505833°N,0.135833°O) (Veure "Casa Schomberg" a la Galeria més avall)

Shrewsbury, Shropshire. La columna de Lord Hill commemora el general Rowland Hill, 1r vescomte Hill, amb una estàtua de 17 peus (5.2 m) d'alçada en un pilar de 133 peus 6 polzades (40.7 m). L'estàtua va ser modelada en Lithodipyra (pedra de Coade) per Joseph Panzetta, que va treballar per a Eleanor Coade. [87] (52.7041°N,2.7318°O)

South Bank Lion, a l'extrem sud del pont de Westminster, al centre de Londres, originalment es trobava dalt de l'antiga fàbrica de cervesa Lion, a la riba Lambeth del riu Tàmesi. La cerveseria va ser demolida el 1950, per donar pas al South Bank Site del Festival de Gran Bretanya de 1951. Just abans de la demolició, el rei Jordi VI va ordenar que es conservessin els dos lleons:

- El lleó que originalment es trobava sobre una de les portes de la cerveseria ara està pintat d'or i es troba a l'entrada de la porta oest de l'estadi Twickenham, la llar del rugbi anglès. (Vegeu la secció Twickenham Stadium Lion més avall)- El lleó del sostre de la cerveseria, ara conegut com el "South Bank Lion", va ser traslladat a Station Approach Waterloo, col·locat sobre un sòcol alt, i pintat de vermell com a símbol de British Rail. Quan es van retirar, es van descobrir les inicials de l'escultor William F. Woodington i la data, el 24 de maig de 1837, sota una de les potes. [4] El 1966,[88] es va traslladar de fora de l'estació de Waterloo a l'extrem sud del pont de Westminster. [89] (51.500836°N,0.119581°O), (Vegeu la imatge del lleó de South Bank a la part superior de l'article)
La tomba del capità William Bligh coronada per una flama eterna. Església de Santa Maria de Lambeth, (ara Museu del Jardí).

Southwark – Estàtua del rei Alfred el Gran, plaça de l'església de la Trinitat. L'estàtua d'un rei al sòcol de pedra de la plaça està catalogada de grau II. La procedència és desconeguda, però pot ser una de les vuit estàtues medievals de les torres de l'extrem nord de Westminster Hall (c. finals del segle 14) o, alternativament, una d'una parella que representa Alfred el Gran i Eduard, el Príncep Negre fet per al jardí de Carlton House al segle 18. [90] L'anàlisi del 2021 va mostrar que la part superior era de pedra Coade, però les potes eren romanes i de pedra de Bath. [91](51.498815°N,0.093713°O), (Veure imatge del rei Alfred el Gran a la galeria)

Sant Botolf-sense-Bishopsgate Church Hall, Londres, parell d'estàtues d'escolars a la part frontal d'aquesta antiga Casa de l'Escola, rèpliques a l'exterior, van enumerar originals ara a l'interior de la sala. (51.516708°N,0.081656°O)

St Mary-at-Lambeth, Garden Museum, Londres – Tomba del capità Bligh al cementiri de St Mary's Lambeth. (51.4950°N,0.1202°O)

Shugborough Hall, Staffordshire. Una gran casa de camp, entre 1760 i 1770 la casa va ser remodelada per l'"atenès" Stuart, el pòrtic gegant va ser afegit a la façana el 1794 per Samuel Wyatt. Davant de la casa hi ha el pòrtic, que té vuit columnes de fusta revestides de pissarra, i capitells en pedra de Coade. Al front sud hi ha una altra badia inclinada. [92][93](52.80003°N,2.01290°O)

Església de Santa Maria Magdalena, Stapleford, Leicestershire. Al mur oest de la galeria hi ha una xemeneia de pedra de Coade, sobre la qual hi ha les armes reials sobre una rodona. [94](52.7553°N,0.7987°O)

Jardins de Stourhead El "Temple de Flora" conté una rèplica del gerro Borghese modelat en pedra Coade que data de 1770 a 1771. [95] 51.108°N,2.3191°O

Stowe Gardens, un jardí paisatgístic catalogat de grau I a Stowe, Buckinghamshire. (52.031963°N,1.017560°O)

- 'Les portes d'Oxford'. [96] Els pilars centrals van ser dissenyats per William Kent el 1731[97] Els pavellons a cada extrem es van afegir a la dècada de 1780 al disseny de l'arquitecte Vincenzo Valdrè. Els molls tenen escuts d'armes en pedra de Coade.
Stowe Park'El
monument a Cobham'El
sòcol està coronat per lleons de pedra de Coade que sostenen escuts. (1778)

- 'La Creu Gòtica' erigida el 1814 a partir de la pedra de Coade al camí que uneix l'arc dòric amb el Temple de l'Antiga Virtut. Va ser erigit pel 1r duc de Buckingham i Chandos com a memorial a la seva mare Lady Mary Nugent. Va ser enderrocat en la dècada de 1980 per un om que queia. El National Trust va reconstruir la creu el 2017 utilitzant diverses de les peces supervivents del monument.- 'El Monument a Cobham és l'estructura més alta dels jardins. Incorpora un sòcol quadrat amb contraforts cantoners coronats per lleons de pedra de Coade que sostenen escuts afegits el 1778. [98]- 'El paraigua gòtic', també anomenat Casa de Conductes, un petit pavelló octogonal que data de la dècada de 1790. L'escut del marquès de Buckingham, datat el 1793, fet de pedra de Coade, es col·loca sobre la porta d'entrada.

Gràcia Devon. James Templer (1748-1813), el constructor del canal Stover, és commemorat per un monument de pedra de Coade a l'església de Teigngrace. [99](50° 33? 20" N, 3° 37? 36" O)
Tong, Shropshire - Església de Sant Bartomeu. La porta nord de l'església servia com a "Porta de l'Excomunió". [100] Una versió en pedra de les armes reials de Jordi III, es troba sobre la porta nord, que està feta de pedra de Coade. [101] El monument va costar £ 60 el 1814, i va ser un regal de George Jellicoe per celebrar la Pau de París i l'exili de Napoleó a Elba. [102][103][104][105](52° 39? 49.9" N, 2° 18? 12.6" O)

Hipòdrom de Towcester a la finca Easton Neston – Porta principal d'entrada decorada amb una gran varietat de gossos, urnes i gerros coronats per les armes de Fermor, signades per William Croggon. (52.122437°N,0.973085°O), (Veure

imatges "Autòdrom de Towcester / Easton Neston House" a la Galeria)

Porta d'entrada restaurada a l'església de Santa Maria de Tremadog

Tremadog, Gwynedd, Gal·les. Església de Santa Maria de Lychgate. Tremadog va ser fundat, planejat, anomenat i construït per William Madocks entre 1798 i 1811. El Lychgate al pati de l'església està travessat per un arc decoratiu de pedra de Coade, que conté senglars, dracs, granotes, querubins ganyotes, mussols, figures sudàries i esquirols, mentre que la part superior de les torres està envoltada de caps d'elefant. [106](52.938678°N,4.140833°O)

Estadi de Twickenham Porta del lleó. (R.F.U.) El lleó va ser esculpit en pedra Coade per William F. Woodington el 1837 i emparellat amb el "South Bank Lion" a la cerveseria Lion a la riba Lambeth del riu Tàmesi. Actualment es troba sobre el pilar central de la Rowland Hill Memorial Gate (Porta 3) a l'estadi Twickenham. Va ser cobert amb pa d'or abans de la Copa del Món de Rugbi de 1991 celebrada a Anglaterra. [107] La cerveseria Lion va ser danyada per un incendi i tancada el 1931, i després demolida el 1949 per deixar pas al Royal Festival Hall. [107] (51.45536464°N,0.3429844877°O) (Vegeu la imatge "Twickenham Stadium Lion" a la part superior d'aquest article)

El primer frontispici de la botiga Twinings (i encara en funcionament), a Strand, Londres, davant dels tribunals reials de justícia, redescobert sota sutge després d'un segle. (51.513347°N,0.112924°O)
Universitat de Maryland, College Park, Estats Units - La clau de volta, amb una talla del cap de Silenus, sobre l'entrada a The Rossborough Inn. (38.9853°N,76.9376°O)

Universitat de l'Est de Londres, Campus de Stratford. Estàtua de William Shakespeare. (Veure imatge de Shakespeare, University of East London a la Galeria)

Weymouth, Dorset. Estàtua del Rei, (Weymouth) és un homenatge a Jordi III a primera línia de mar. (50.611973°N,2.453883°O)
Weston Park, a Weston-under-Lizard, Staffordshire.

- Rellotge de sol, 1825. El rellotge de sol al recinte de la sala és de pedra Coade, i fa 1 metre (3 peus 3 polzades) d'alçada. És de planta triangular amb costats còncaus. A la part inferior hi ha un sòcol amb decoració de meandre sobre base circular, els laterals estan motllurats amb festons a la part superior, als angles hi ha cariàtides, i a la part superior hi ha un fris estriat i una cornisa d'ou i dard. [108] (52.69258°N,2.28442°O)- Dues urnes i conca de plantació, 1825. Les urnes i la conca de plantació són de pedra de Coade, i es troben al sud-oest del "Temple de Diana". La conca té un diàmetre de 2 metres (6 peus 7 polzades), amb una vora cablejada a la vorada. Les urnes són sobre una base, i cadascuna té una tija curta, i un cos ample amb decoració guilloché i talles de caps de lleó. [109] (52.69121°N,2.28204°O)

Whiteford House, Cornualla. Els estables i una bogeria de jardí (anomenada Whiteford Temple) sobreviuen. El temple és propietat del Landmark Trust i es lloga com a casa de vacances. A l'exterior hi ha plaques de pedra de Coade. [110](50.546°N,4.316°O)
Castell de Windsor, capella de Sant Jordi. Mrs Coade va rebre l'encàrrec del rei Jordi III de fer la pantalla gòtica dissenyada per Henry Emlyn i, possiblement, també substituir part del sostre de la capella de Sant Jordi. (51.48376°N,0.60678°O)
Woodeaton Manor, Oxford. El 1775 John i Elizabeth Weyland[111] van fer demolir l'antiga casa pairal i construir l'actual Woodeaton Manor. El 1791 l'arquitecte Sir John Soane va millorar les seves habitacions principals amb xemeneies de marbre, va afegir un porxo jònic de pedra Coade, una ala de servei i una ornamentada sala principal. [112](51.805°N,1.225°O)

L'arc de triomf a Park Crescent, Worthing

Woodhall Park és una casa de camp catalogada de grau I, Watton-at-Stone, Hertfordshire. Ús limitat de la pedra Coade al parc. (51° 51? 11" N, 0° 05? 23" O)
Woolverstone Hall, Ipswich, La casa, ara una escola, està construïda de maó Woolpit, amb ornamentació de pedra Coade. [113] (52.00152°N,1.19636°E)
Park Crescent, Worthing, Un arc de triomf. L'arc principal, dissenyat per a carruatges, conté els bustos de quatre homes barbuts a manera d'atlàntics. Els dos arcs laterals, dissenyats per als vianants, contenen cadascun els bustos de quatre senyoretes a manera de cariàtides. Els bustos de pedra de Coade van ser subministrats per William Croggan, successor d'Eleanor Coade. (50° 48? 51" N, 0° 22? 43" O)

Birkbeck Biblioteca d'imatges
El 2020, la biblioteca de Birkbeck, a la Universitat de Londres, va llançar en línia la col·lecció d'imatges Coade Stone, formada per diapositives digitalitzades d'exemples de pedra de Coade llegada per Alison Kelly, el llibre de la qual Coade Stone va ser descrit per Caroline Stanford com "el tractament més autoritzat sobre el tema". [3][114]

Galeria

Tres de les sis cariàtides, a Coronation Avenue, a l'abadia d'Anglesey

Tres de les sis cariàtides, a Coronation Avenue, a l'abadia d'Anglesey.

Castell de Culzean. Cat Gates - L'entrada interior original amb gats de pedra Coade superant els pilars.
(Veure "Portes de gat - Castell de Culzean")

Porta del lleó i l'unicorn.
Entrada al Palau
de Kensington(Veure secció "Palau de Kensington")

Casa Schomberg cap al 1850.
(Veure apartat "Casa Schomberg")

Estàtua de 1802 de Charles Rossi - Britannia o Minerva al cim de l'Ajuntament de Liverpool.
(Veure Ajuntament de Liverpool)

London Lodge (1793), Castell de Highclere, Hampshire. Pedra de coade maó vestit. (1840), Highclere Castle, Hampshire, maig de 2014
(vegeu la secció "Highclere Castle, London Lodge")

Easton Neston Gate - Entrada principal a l'hipòdrom de Towcester - coronada pels braços de Fermor (vegeu la secció "Towcester/Easton Neston")

Easton Neston Gate al Towcester Race Course (detall). Escut de pedra de Coade, l'escut de Fermor, signat per William Croggon.
(Veure secció "Towcester/Easton Neston")

L'Umbrello al Saxham Hall.
(Veure "Saxham Hall, secció Umbrello")

Herstmonceux Place, cap al 1932. Els fronts sud i est de Samuel Wyatt el 1778. Els panells blancs són de pedra de Coade.
(Veure "Herstmonceux Place")

20-21 Portman Square, construïda per James i Samuel Wyatt. Els panells blancs són de pedra de Coade.
(Veure "Plaça Portman")

Observatori de Radcliffe, Torre dels Vents, Oxford. Els signes del zodíac són la pedra de Coade.
(Veure apartat "Observatori Radcliffe")

Estàtua catalogada de grau II de Lord Nelson a Portmeirion, Gal·les.
(Veure secció "Portmeirion, Lord Nelson")

Abadia de Westminster - Memorial a Edward Wortley Montagu (1750-1777) al claustre oest de l'Abadia, Londres. El memorial, erigit el 1787, consisteix en una urna sobre un sarcòfag sobre un panell inscrit en pedra de Coade.

Una de les quatre cariàtides del front est de Pitzhanger Manor. Seguint el model del santuari de Pandrosus, Atenes. (Veure secció "Pitzhanger Manor")

Estàtua del rei Alfred el Gran a Trinity Church Square, Southwark.
(Vegeu "Rei Alfred el Gran, secció Southwark")

Estàtua de Shakespeare en pedra Coade a la Universitat d'East London.
(Veure secció "Shakespeare, University of East London")

Afirmacions de replicació modernes
Es diu que la recepta i les tècniques per produir pedra Coade van ser redescobertes per Coade Ltd. des dels seus tallers a Wilton, Wiltshire. L'any 2000, Coade Ltd va començar a produir estàtues, escultures i ornaments arquitectònics. [cal citació]

Vegeu també

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Coade stone

Roca antròpica
Balustre
Pedra fosa
Pulhamita

Notes

^ Hi ha una certa confusió moderna entre Elionor i la seva mare (Elionor, Elinore), sobre quina era la fàbrica. Això es deu principalment a l'ús habitual de la senyoreta Eleanor Coade del títol Mrs perquè aquest era un "títol de cortesia" comú per a qualsevol dona soltera en els negocis. No obstant això, l'anàlisi de les factures mostra que Eleanor Coade (filla) va estar al capdavant íntegrament des de 1771. (Alison Kelly (historiadora de l'art), Oxford National Dictionary of Biography (ONDB)).
^ Alison Kelly (historiadora de l'art) afirma a la pàgina 23 de Mrs Coade's Stone: "Des que mare i filla tenien el mateix nom, ha regnat la confusió sobre la contribució de cadascuna d'elles a la fàbrica. La vídua Coade era, per descomptat, la senyora, i s'ha suposat que qualsevol menció a la senyora Coade s'ha de referir a ella. Rupert Gunnis, per exemple,

creia que la vídua va dirigir la fàbrica fins a la seva mort a finals dels vuitanta, el 1796. El que no se sol adonar és que les dones en els negocis, a l'època georgiana, tenien el títol de cortesia de Mrs so en els registres de Coade, normalment es refereix a Miss Coade. Les factures solien encapçalar-se Eleanor Coade, però dues, ja el 1771, per al priorat de Hatfield, Essex i el 1773, per treballar a l'Ajuntament de Burton upon Trent, es van fer arribar a Miss Coade, demostrant que des dels primers dies estava al càrrec. Les úniques referències que afecten específicament a la mare són les dues primeres entrades de la fàbrica en els llibres de taxes pobres de Lambeth, quan la taxa va ser pagada per la vídua Coade."
^ Sembla que la confusió d'identitat moderna data de 1951 (o abans) quan Sir Howard Roberts i Walter H. Godfrey van publicar el Survey of London: volume 23 – Lambeth: South Bank and Vauxhall, i la seva confusió sobre la genealogia de la família Coade va conduir tant a llacunes com a conclusions falses. Normalment, aquest estat de coneixement va ser reiterat per Rupert Gunnis en el seu Dictionary of British Sculptors, 1953-1660 de 1851. Més recentment, el lloc web "British History Online" ha donat credibilitat a l'excel·lent Roberts and Godfrey Survey of London,[5] i alguns altres llocs d'Internet han repetit les afirmacions.
^ La senyora Coade va vendre a "un Debrett's ple de senyors i ducs anglesos". [10]
^ Tres fonts descriuen l'estàtua de Rossi de Jordi IV erigida al Royal Crescent, Brighton, com "incapaç de suportar els efectes meteorològics de l'esprai marí i el fort vent: de manera que, el 1807, els dits de la mà esquerra de l'escultura havien estat destruïts, i poc després tot el braç dret va caure". [13][14][15] Per contra, però, Fashionable Brighton, 1820–1860 d'Antony Dale (en línia) descriu danys similars com "portaven malament", però no atribueix "trencats els dits, el nas, el mantell i el braç en una estàtua no estimada" a la intempèrie o a la mala qualitat de la pedra de Coade. El 1819, després de considerables queixes, la relíquia va ser retirada i el seu estat actual no està documentat. [16]

Referències

^ Jump up to:un b c d e Alison Kelly (historiadora de l'art) (2004). "Elionor Coade". Oxford Dictionary of National Biography (ed. en línia). Oxford University Press. DOI:10.1093/ref:odnb/37296. (Cal subscripció o pertinença a una biblioteca pública del Regne Unit.)
^ Jump up to:un b c d "Premi Addidi Inspiració per a Dones Emprenedores - Eleanor Coade". addidi.com. Arxivat de l'original el 25 abril 2012. [Consulta: 1r novembre 2011].
^ Jump up to:un b "La col·lecció d'imatges de Coade Stone". Birkbeck, Universitat de Londres. 12 de febrer de 2020. [Consulta: 18 març 2020].
^ Jump up to:un b c Roberts, Howard; Godfrey, Walter H. "Treballs de pedra artificial de Coade". Història del comtat de Victòria. Vol. 23: Lambeth: South Bank i Vauxhall.
^ "Treballs de pedra artificial de Coade | British History Online". www.british-history.ac.uk.
^ Jump up to:un b "Parcs i jardins. Eleanor Coade – artista en pedra artificial. Per Timur Tatlioglu". Arxivat de l'original el 23 December 2012. [Consulta: 29 novembre 2021].
^ Biblioteca de la Universitat Yale, Coade's Lithodipyra, o, Artificial Stone Manufactory Arxivat 3-2012-<> a Wayback Machine.
^ Kelly, Alison (1990). La pedra de la senyora Coade. Associació d'Autoedició.[pàgina necessària]
^ Jump up to:un b Fairweather, Història de la pedra de Coade, Sinopsitzada a partir de la investigació original a Mrs Coade's Stone d'Alison Kelly. Arxivat 4-2011-<> a Wayback Machine.
^ Jump up to:un b "Una parella de gossos que mai necessiten alimentar-se, i altres joies de jardí", de Wendy Moonan; Pg. B36 de The New York Times, 28 d'abril de 2006
^ Kelly, Alison (1985). "Coade Stone in Georgian Architecture per Alison Kelly (historiadora de l'art)". Història de l'Arquitectura. 28: 71-101. DOI:10.2307/1568527. JSTOR 1568527. S2CID 195054893.
^ Jump up to:un b van Lemmen, Hans (2006). Pedra de coade. Princes Risborough, Anglaterra: Shire. pàg. 6. ISBN 978-0-7478-0644-8.
^ Musgrave, Clifford (1981). La vida a Brighton. Rochester: Rochester Press. ISBN 978-0-571-09285-7.
^ Carder, Timothy (1990). L'Enciclopèdia de Brighton. Lewes: Biblioteques del comtat d'East Sussex. ISBN 978-0-86147-315-1.
^ Antram, Nicolau; Morrice, Richard (2008). Brighton i Hove. Guies d'arquitectura Pevsner. Londres: Yale University Press. ISBN 978-0-300-12661-7.
^ Dale, Antoni (1967). google.pt. Oriel P. ISBN 9780853620280.
^ Sèrie documental de la BBC "Local Heroes", episodi "South-East", 2004
^ El National Trust, Què és Coade Stone?
^ ? «Arthur Wellesley i Benjamin Wyatt». Patrimoni anglès. [Consulta: 20 desembre 2011].
^ John E. Ruch, "Regency Coade: A Study of the Coade Record Books, 1813–21" Architectural History 11 (1968, pp.

34–56, 106–107) pp. 35, 39.
^ "Vandalisme de tomba del segle 18 investigat". L'Irish Times.
^ ? «Priorat dominicà d'Atenes - Irlanda monàstica». monastic.ie.
^ "Llocs i monuments" (PDF). Ajuntament de Southampton. Arxivat de l'original el 1 octubre 2008. [Consulta: 30 setembre 2008].
^ Rance, Adrià (1986). Southampton Una història il·lustrada. Publicacions de fites. p. 78. ISBN 0903852950.
^ Majordom, Cheryl (2020). Pólvora, presoners i pintures: la història de la torre de la casa de Déu. Plataforma de publicació independent CreateSpace. p. 135. ISBN 9780955748844.
^ "Església de Santa Maria, Battersea i els seus monuments". El segon lloc web de Bob Speel. Arxivat de l'original el 18 December 2021. [Consulta: 27 gener 2022].
^ Anglaterra històrica. «Església Vella de Tots Sants, Hesketh amb Becconsall (1361852)». Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra. [Consulta: 3 juliol 2013].
^ Dóna-li 1991, p. 7.
^ Anglaterra històrica. "Monument a Anna Maria Crouch al cementiri de l'església de Sant Nicolau de Myra, Dyke Road (costat est), Brighton (grau II) (1380392)". Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra. [Consulta: 20 febrer 2013].
^ Anglaterra històrica. ? «Frankland Monument, Stanmer Park, Brighton (Grau II) (1380952)». Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra. [Consulta: 20 febrer 2013].
^ "Colvin" p. 436
^ "Newman i Pevsner" pp. 170–71
^ Cameron, Courtney (16 de maig de 2014). "Robert, l'hereu Bruce, diu No a la independència". L'escocès. [Consulta: 1r gener 2017].
^ "Sala d'escombra". Rècords nacionals d'Escòcia.
^ Anglaterra històrica. ? «Palau de Buckingham (1000795)». Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra. [Consulta: 13 juliol 2018].
^ Anglaterra històrica. ? «L'Orangerie aproximadament 10 metres al sud-oest de Burton Constable Hall (1083445)». Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra. [Consulta: 18 agost 2013].
^ de Figueiredo & Treuherz (1988), p. 51
^ Anglaterra històrica. "Sala Capesthorne i paret del jardí que envolta el pati d'entrada (1104882)". Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra. [Consulta: 23 juny 2014].
^ Hartwell et al. (2011), p. 202
^ Anon. (1957), p. 12
^ www.british-history.ac.uk
^ Anglaterra històrica. ? «Charborough Park (1000713)». Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra. [Consulta: 6 juliol 2014].
^ Newman, Joan; Pevsner, Nikolaus (1997). Els edificis d'Anglaterra: Dorset. Londres: Pingüí. pàgines 139-141. ISBN 0-14-071044-2.
^ Bettley, Jaume; Nikolaus, Pevsner (2007). Sexe. Edificis d'Anglaterra. Yale University Press. p. 53. ISBN 9780300116144.
^ "La nostra Senyora de Gràcia i l'Església Catòlica Romana de Sant Eduard: un edifici catalogat de grau II a Hounslow". Edificis catalogats britànics. Arxivat de l'original el 31 July 2021. [Consulta: 30 juliol 2021].
^ "Presbiteri de l'Església Catòlica Romana de Nostra Senyora de Gràcia: un edifici catalogat de grau II a Hounslow". Edificis catalogats britànics. Arxivat de l'original el 31 July 2021. [Consulta: 31 juliol 2021].
^ Pevsner, Nikolaus (1961). Els edificis d'Anglaterra - Northamptonshire. Londres i New Haven: Yale University Press. pp. 162–4. ISBN 978-0-300-09632-3.
^ Anglaterra històrica & 1349526.
^ Hartwell et al. (2011), pp. 331–333
^ de Figueiredo &; Treuherz (1988), pp. 72–76
^ Anglaterra històrica. ? «Doddington Hall (1136840)». Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra. [Consulta: 8 gener 2014].
^ "Aigua de Leith Stockbridge Passeig geològic Lloc de geodiversitat local ... Produït per lothian and borders geoconservation, un subcomitè de la Societat Geològica d'Edimburg, una organització benèfica registrada a Escòcia no: sc008011" copyright "Lothian and Borders Geoconservation 2011".
^ "PEZPH : 1989.1103". Casa Penlee. [Consulta: 15 juliol 2021].
^ "Dia Internacional de la Dona: Recordant Elionor Coade". Antic Reial Col·legi Naval de Greenwich. [Consulta: 8 març 2022].
^ Jump up to:un b "10 llocs per veure la pedra de Coade". www.landmarktrust.org.uk.
^ "Estàtua de Robert Aske, Deptford, Gran Londres | Imatges educatives | Anglaterra històrica".
^ Cirera i Pevsner, p.342
^ Per a transcripcions de 1789 de tauletes vegeu: Gray & Rowe, Vol.1, pp. 9–10
^ Hartwell, Hyde & Pevsner (2004), pàgines 398–401

^ Anglaterra històrica & 1200809
^ "Vista exterior de 'The Pelican', les oficines de Pelican and British Empire Life Insurance Company, al 70 Lombard Street". Anglaterra històrica. [Consulta: 22 juliol 2021].
^ Beevers, Marks & Roles 1989, p. 115
^ Anglaterra històrica (2007). "Església parroquial de Santa Margarida, El Carrer (1187108)". Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra. [Consulta: 24 novembre 2008].
^ Allen, John (11 de juny de 2010). ? «Crawley – Santa Margarida, Ifield». Esglésies parroquials de Sussex. [Consulta: 19 setembre 2010].
^ Anglaterra històrica. "Dades de la base de dades d'edificis catalogats (1223784)". Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra. [Consulta: 26 gener 2019].
^ El gerro dels Mèdici de la parella encarregada per a Jordi IV es troba al Reial Jardí Botànic, Kew (Alison Kelly, "Coade Stone in Georgian Gardens", Garden History 16.2 (tardor 1988: 109–133) p 111).
^ Champness 2005, pp. 49–54.
^ Hartwell i Pevsner (2009), pp. 404–405.
^ Anglaterra històrica & 1194932.
^ Pevsner, N. (1970) Cornualla; 2a ed., rev. d'Enid Radcliffe. Pingüí; pàg. 99
^ Pevsner & Wedgwood, 1966, pàgina 332
^ Salzman, 1947, pàgines 114-116
^ Anglaterra històrica. ? «Pilar de Dunston (349474)». Registres de recerca (abans PastScape). [Consulta: 2 juliol 2011].
^ Columna de Nelson#Altres monuments a Nelson
^ Fer públics passats: el terreny disputat de les memòries públiques de Mont-real, 1891-1930. Per Allan Gordon, 2001
^ Cirera, Brígida; O'Brien, Charles i Pevsner, Nikolaus. Edificis d'Anglaterra: Londres 5, Est (2005 ed.). Yale University Press. pp. 183–4.
^ James Wyatt, arquitecte de Jordi III. Autor: John Martin Robinson. Yale University Press 2012.
^ Anglaterra històrica. "Casa de casa, l'Institut Courtauld (ocupant) (1227105)". Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra.
^ "Imatges històriques". Portobello en línia. [Consulta: 16 novembre 2021].
^ "Coade pilars de pedra". www.pasportobello.co.uk.
^ McWilliam, Colin (1978). Lothian, excepte Edimburg. Els edificis d'Escòcia. Pingüí. pàgines 395-398. ISBN 0-14-071066-3.
^ ? «Putney Old Burial Ground de Phil Evison». www.wandsworthhistory.org.uk. Societat Històrica de Wandsworth. [Consulta: 2 abril 2021].
^ ? «Els cementiris de Putney London SW15» (PDF). putneysociety.org.uk/. La Societat Putney. [Consulta: 2 abril 2021].
^ Anglaterra històrica. ? «Església de Santa Maria, carrer del Castell, Lectura (1113427)». Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra. [Consulta: 27 novembre 2007].
^ ? «Mote Park Entry Gate, County Roscommon: Buildings of Ireland: National Inventory of Architectural Heritage». buildingsofireland.ie.
^ "Petit Saxham". suffolk.gov.uk. Arxivat de l'original el 20 febrer 2012.
^ Newman i Pevsner 2006, pàgines 578–579.
^ "Lleó de South Bank". Flickr - Compartir fotos!. 6 de gener de 2008.
^ "Bloc de la família Coad/Coode: COADE STONE". coadcoode.blogspot.com.
^ "Estàtua al centre de l'església de la Trinitat". britishlistedbuildings.co.uk. [Consulta: 24 abril 2015].
^ Alberge, Dalya (7 d'agost de 2021). "Orígens antics de l'estàtua d'Alfred el Gran de Londres revelada". Daily Telegraph. [Consulta: 8 agost 2021].
^ Pevsner (1974), p. 237
^ Anglaterra històrica & 1079637
^ Anglaterra històrica. ? «Església de Santa Maria Magdalena, Freeby (1176947)». Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra. [Consulta: 10 juliol 2014].
^ "Geògraf:: Temple de Flora, Stourhead Estate © David Dixon cc-by-sa/2.0".
^ pàgina 10, Stowe Landscape Gardens, James Shurmer, 1997 National Trust
^ pàgina 11, Stowe Landscape Gardens, James Shurmer, 1997 National Trust
^ pàgina 50, Stowe Landscape Gardens, James Shurmer, 1997 National Trust
^ "Església de Teigngrace". Devon Historic Churches Trust. [Consulta: 16 setembre 2012].
^ "Guia de l'església de Tong". www.discoveringtong.org. [Consulta: 9 novembre 2017].
^ Griffiths 1894, p. 25.
^ ? «Escut reial 1814». www.discoveringtong.org. [Consulta: 13 novembre 2017].
^ ? «Tile Gazetteer - Shropshire - TACS». tilesoc.org.uk. [Consulta: 13 novembre 2017].
^ Jeffery R 2007, p. 97.
^ Newman i Pevsner, 2006, p. 659.
^ Hopkins, Adam. "Santa Maria, Tremadog, Gwynedd. - Conservació CBS". www.cbsconservation.co.uk.

^ Jump up to:un b "El famós lleó d'or a Twickenham". ESPN.co.uk. [Consulta: 29 maig 2019].
^ Anglaterra històrica & 1039234
^ Anglaterra històrica & 1039235
^ ? «Temple de Whiteford». Landmark Trust. [Consulta: 12 agost 2016].
^ Lobel 1957, pp. 309–317.
^ Sherwood i Pevsner, 1974, pp. 853–854.
^ "Història". woolverstonehall.co.uk. Arxivat de l'original el 19 abril 2011. [Consulta: 26 març 2011].
^ Stanford, Caroline (2016). ? «Revisant els orígens de Coade Stone» (PDF). Revista del Grup Georgià. El grup georgià. 24 (2016): 95–116. [Consulta: 18 març 2020].

Obres citades

Anon. (1957), Guia de Capesthorne Hall, Capesthorne Hall, OCLC 502086952
Dale, Antoni (1991). Cementiris de Brighton. Brighton: Consell del districte de Brighton.
Beevers, David; Marcs, Richard; Rols, Joan (1989). Esglésies i capelles de Sussex. Brighton: El Pavelló Reial, Galeria d'Art i Museus. ISBN 0-948723-11-4.
Champness, John (2005), Thomas Harrison: arquitecte georgià de Chester i Lancaster 1744–1829, Centre d'Estudis Regionals del Nord-oest, Universitat de Lancaster, ISBN 1-86220-169-2
de Figueiredo, Pere; Treuherz, Julian (1988), Cases de camp de Cheshire, Chichester: Phillimore, ISBN 0-85033-655-4
Griffiths, Jordi (1894). Una història de Tong, Shropshire: la seva església, mansió, parròquia, col·legi, primers propietaris i clergat, amb notes sobre Boscobel. Londres: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent i Co. OCLC 19529165.
Hartwell, Clare; Hyde, Mateu; Hubbard, Eduard; Pevsner, Nikolaus (2011) [1971], Cheshire, Els edificis d'Anglaterra, New Haven i Londres: Yale University Press, ISBN 978-0-300-17043-6
Hartwell, Clare; Hyde, Mateu; Pevsner, Nikolaus (2004), Lancashire: Manchester i el sud-est, Els edificis d'Anglaterra, New Haven i Londres: Yale University Press, ISBN 0-300-10583-5
Hartwell, Clare; Pevsner, Nikolaus (2009) [1969], Lancashire: North, The Buildings of England, New Haven and London: Yale University Press, ISBN 978-0-300-12667-9
Historic England, "Rellotge de sol a SJ 808106, Blymhill i Weston-under-Lizard (1039234)", Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra, consultat el 18 de setembre de 2019
Anglaterra històrica, "Dues urnes i conca de plantació aproximadament 4 metres al sud-oest del temple de Diana, Blymhill i Weston-under-Lizard (1039235)", Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra, consultat el 19 de setembre de 2019
Historic England, "Shugborough Hall, Colwich (1079637)", Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra, consultat el 17 d'octubre de 2019
Historic England, "Royal Lancaster Infirmary (edifici original) (1194932)", Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra, consultat el 22 de maig de 2015
Historic England, "Heaton Hall, Manchester (1200809)", Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra, consultat el 10 de gener de 2018
Historic England, "Croome Court (1349526)", Llista del Patrimoni Nacional d'Anglaterra, consultat el 3 d'abril de 2016
Jeffery, Robert (2007). Descobrint Tong: la seva història, mites i curiositats (2 ed.). Tong: Consell de l'Església Parroquial de Tong. ISBN 978-0-9555089-0-5.
Lobel, Maria D, ed. (1957). Una història del comtat d'Oxford: Volum 5: Bullingdon Cent. Història del comtat de Victòria. pàgines 309-317.
Newman, Joan; Pevsner, Nikolaus (2006). Shropshire. Els edificis d'Anglaterra. Londres: Yale University Press. ISBN 0-300-12083-4.
Pevsner, Nikolaus (1974), Staffordshire, Els edificis d'Anglaterra, Harmondsworth: Penguin Books, ISBN 0-14-071046-9
Sherwood, Jennifer; Pevsner, Nikolaus (1974). Oxfordshire. Els edificis d'Anglaterra. Harmondsworth: Penguin Books. pàgines 853-854. ISBN 0-14-071045-0.

Enllaços externs

El 2021, Historic England va llançar una multitud d'origen Enrich the List map of Coade stone a Anglaterra.

"Eleanor Coade, pionera de Coade Stone | Anglaterra històrica". historicengland.org.uk. [Consulta: 4 febrer

2022].Google - Els meus mapes "Coade Stone". Google My Maps. [Consulta: 4 febrer 2022].

Anglaterra històrica. Eleanor Coade i Mapa interactiu dels jaciments de pedra de Coade
Anna Keay del Landmark Trust parlant de Mrs Coade i Coade stone
Col·leccions del Birkbeck College - Coade Stone

Galeria d'imatges.

Làmina 48: Vista del pont de Westminster, 1791. mostra King's Arms Stairs en primer pla (possiblement) amb un rètol que anuncia la fàbrica de Coade.
Imatge de la fàbrica de Coade, cap al 1800
Làmina 38a: Fàbrica de pedra artificial de Coade 1801
Làmina 39a: L'entrada a la Galeria d'Escultura de Coade i Sealy, Pont de Westminster, 1802
Fàbrica de pedra Coade, Narrow Wall, Lambeth, Londres, c1800.
Coade i la fàbrica de pedra artificial de Sealey, de Thomas Hosmer Shepherd
Thomason Cudworth, restauradors de la pedra de Coade.
Coade Ltd, actuals fabricants i restauradors de pedra Coade.